

той былъ принуденъ да ся крые или въ гѣсты-тѣ и непроходимы шюмацы, или въ дълбокы-тѣ пещеры; но и тамъ не былъ въ безопасность: тамъ страхуваль отъ стрѣлж-тж не убійцж-тж; тукъ го пазили да го уловятъ воины-тѣ Сауловы. Другъ на негово мѣсто бы паднѣлъ въ отчаяніе, но Давидъ не си изгубваль юначество-то; той отъ всичко-то си сѣрдце ся надѣялъ на Бога и въ печално-то си изгнаніе писалъ Боговдѣхновенны-тѣ псалмы, въ които изливалъ всичкж-тж си душж прѣдъ Бога. По тоя начинъ живѣялъ той самичакъ въ пустынь-тж; но, подирь нѣколко время, прибѣгнули подъ неговъ покровъ всички, които были притѣсняемы и недовольны отъ Саула, и Давидъ станѣлъ начальникъ на четырестотинъ душъ человекъ или и на повече.

Въ единъ мѣничакъ градецъ, нарицаемый Маонъ, който лежалъ недалече отъ пустынь-тж, живѣялъ единъ богатъ человекъ, по имя Наваль. Той ималъ три тысящи овцы и тысящж козы, които пасли въ пустынь-тж, и Давидъ гы запазваль. Наваль при всичко-то си богатство, былъ человекъ корыстолюбивъ и жестокосердъ.

Веднажъ Наваль събралъ всички-тѣ си работници и пастыри, да стриже овцы-тѣ; при тоя случай, по обычая на тогавашне-то время, той направиль великолѣпень обѣдъ. Давидъ, като нѣмалъ хранж, испратиль до него десять души отъ момцы-тѣ, които ся намирали при него и ся дѣлили съ нуждж-тж му; той имъ заповѣдалъ да попытатъ Навала за здравіе-то му и за здравіе-то на домочадіе-то му, и да му кажатъ: „Давидъ тя привѣтствува пріятельскы. Той ти желае здравіе, тебѣ и на всички-тѣ ти домашни. Ный ся научихме, че твои-тѣ овчере ще стригжтъ овцы-тѣ ти, които пасяжж у насъ въ пустынь-тж. Ный не само не прѣпятствовахме на твои-тѣ хора да пасжтъ при насъ стада-та, не само не имъ правяхме никакво зло, но още гы пазехме отъ крадачи и отъ дивы звѣрове. Попытайте за това овчере-тѣ си; они, навѣрно, ще подтвърдятъ думы-тѣ ни. За това ся надѣемъ да намѣримъ милость прѣдъ